

RIIGI TEATAJA

Nr. 30.

7. aprillil 1936.

Nr. 30.

- Art. 194. Elumajade ehituslaenu fondi seadus.
195. Tööstusseadus.
196. Väetiste valmistamise, sisseveo ja müügi kontrolli seadus.
197. Või väljaveo korraldamise seadus.
198. Protokoll, millega Alaline Rahvusvaheline Kohtukoda tunnustatakse kompetentseks tõlgitsema Haagi rahvusvahelise eraõiguse konventsioone, kinnitamise seadus. — Protokoll.
199. Omavalitsustele kuuluva tulumaksuosa jaotamise määrus.
200. Riigitulude kassa, arvepidamise ja aruandmise korra määruse muutmise määrus.
201. Määrus kinnisvarade puhastulu arvutamise kohta tulumaksu alal.
202. Jõuvankrite seaduse elluviimise määruste muutmise määrus.
203. Laevade kompasside järelevaatuse määrus.
204. Paide linnatapamaja sisekorra määrus.
205. Petseri linna 1936 a. maksumäärad.
206. Sundmäärus heakorra alalhoidmise kohta Paide linna tänavatel ja teistes avalikkudes kohtades.
207. Sundmäärus juuksetööstuse ja habemeajamise töötubade kohta Mõisaküla alevis.

194. Elumajade ehituslaenu fondi seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 1. aprillil 1936.

I.

§ 1. Ehituslaenude andmiseks käesoleva seaduse alusel asutatakse Majandusministeeriumi juurde elumajade ehituslaenu fond. Selle fondi valitsemine pannakse Pikalaenu Pangale.

§ 2. Elumajade ehituslaenu fond moodustatakse:

1) elukorterite ehituslaenu seaduse (RT 49 — 1922, 81/82 — 1924 ja 87 — 1933) alusel antud ja seni tasumata laenude summast, seisuga 31. märtsil 1936;

2) pkt. 1. nimetatud laenudest laekuvatest kustutuse-, intressi- ja viivitustrahvi summadest, arvates 1. aprillist 1936;

3) fondist antavate laenude kustutuse-, intressi- ja viivitustrahvi summadest;

4) riigi eelarve korras või mõnest muust allikast seaduslikus korras fondi kantavatest summadest.

§ 3. Fondi summad kasutatakse ehituslaenude andmiseks riigi- ja omavalitsuste teenistuses seisvatele isikutele ja nende ühingutele kui ka eripõhikirja alusel töötavatele riigiasutistele ja ettevõtetele elumajade ja nende kõrvalruumide ehitamiseks — riigi ja omavalitsuse ning nimetatud ettevõtete ja asutiste ametnikkude ja teenijate jaoks.

§ 4. Laenu antakse ehitatava kinnisvara pantimisel kuni 80% ulatuses selle väärtusest, puuehituste alal kuni 40 aastani ja kivehituste alal kuni 50 aastani, arvates tähtaega laenu väljaandmise aastale järgnevast 1. jaanuarist.

Kuni laenustatavate ehituste valmimiseni võib Pikalaenu Pank vastu võtta ka teisi kindlustusi, milliseid ta peab küllaldaseks.

§ 5. Fondist antud laenudelt maksab laenusaaja kolmandast aastast, arvates laenu tähtaja algusest, intresse 3% aastas.

§ 6. Laenud tasutakse poole-aastaliste ühesuuruste tagasimaksudega aja jooksul, mille peale laen antud; maksude tähtajad on 1. mail ja 1. novembril.

§ 7. Laenud määrab Pikalaenu Pank, kusjuures laenumääramise otsused kinnitab Majandusminister.

§ 8. Fondi valitsemise eest makstakse Pikalaenu Pangale tasu Vabariigi Valitsuse määramisel.

§ 9. Vabariigi Valitsusel on õigus anda määrusi laenude määramise, väljaandmise, kindlustamise ja tasumise korra kohta.

II.

Käesolev seadus hakkab maksma 1. aprillist 1936.

III.

Käesoleva seaduse maksamahakkamisega kaotab maksvuse Elukorterite ehituslaenu seadus (RT 49 — 1922, 81/82 — 1924 ja 87 — 1933).

Tallinnas, 1. aprillil 1936.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

K. Selter

Majandusminister.

195. Tööstusseadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 1. aprillil 1936.

I.

1. peatükk.

Üldeeskirjad.

§ 1. Käesolevat seadust kohaldatakse kõigile riigi-, omavalitsus- ja eratööstusettevõtetele, välja arvatud Teedeministeeriumi Riigi raudteevalitsuse ja Kaitseministeeriumi tööstusettevõtted ning piimatööstused.

Tööstusettevõtteks käesoleva seaduse mõttes loetakse ettevõtet, kus valmistatakse, töötletakse, puhastatakse, parandatakse, kaunistatakse ja valmistatakse ette müügiks saadusi, luuakse ümber aineid, saavutatakse, trans-

formeeritakse ja antakse üle igasugust liikumis- ja elektrijõudu, samuti mäe-kaevandused, kivimurrud, turbatööstused ja igasugused muud ettevõtted, kus kaevandatakse maapõuevarasid.

§ 2. Tööstusettevõtted jagunevad kolme liiki:

- 1) suurtööstused, mille töötajate koguarv on:
 - a) üle viiekümne või
 - b) mehaanilisel jõul töötavate masinate kasutamisel üle kolmekümne;
- 2) kesktööstused, milles töötajate koguarv on:
 - a) üle viie, kuid vähem viiekümne ühest või
 - b) mehaanilisel jõul töötavate masinate kasutamisel üle kolme, kuid vähem kolmekümne ühest;
- 3) väiketööstused, milles töötajate koguarv ei ületa:
 - a) viit või
 - b) mehaanilisel jõul töötavate masinate kasutamisel kolme.

Väiketööstuse kohta käivaid nõudeid kohaldatakse käsitööstustele, kui neis töötajate koguarv ei ületa kahtekümnet ja tööstuses ei ole mehaanilisel jõul töötavaid masinaid.

§ 3. Tööstusettevõtted, mis kuuluvad ühele omanikule ja asuvad ligistiku või tarvitavad ühist jõuallikat, arvatakse üheks tööstusettevõtteks.

§ 4. Vaidlused selle kohta, missugusesse liiki (§ 2) kuuluvaks lugeda teatud ettevõtte ja kas § 3 kohaselt mitu ettevõtet arvata üheks ettevõtteks, otsustab Majandusministeeriumi tööstusosakond.

2. peatükk.

Tööstuse järelevalve.

§ 5. Tööstuse üldine korraldamine ja järelevalve kuuluvad Majandusministri võimkonda.

Majandusminister:

- 1) hoolitseb tööstuse õige arendamise eest, suunab ja kontrollib tööstuste asutamist, täiendamist, ümberkorraldamist ja tegevust vastavalt rahvamajanduse üldhuvidele ning riiklikkudele vajadustele;
- 2) hoolitseb, et tööstus oleks varustatud küllaldaselt määralt tehniliste jõududega, tehes selleks vajalikke korraldusi ning ettepanekuid;
- 3) hoolitseb rahva varustamise eest tööstussaadustega;
- 4) korraldab valvet tööstussaaduste hindade järele, tehes vajaduse juhul korraldusi ning ettepanekuid hindade kujundamiseks;
- 5) korraldab tööstusettevõtete arvepidamise ja kalkulatsioonide kontrolli ja annab eeskirju raamatupidamise kohta, ja
- 6) määrab käsitööalad ning hoolitseb nende arengu eest.

§ 6. Tööstusosakond on vahendituks asutiseks § 5 nimetatud ülesannete teostamisel.

Tööstusosakonna direktor, kes peab omama insenerikutset, juhib tööstusosakonna tegevust § 5 nimetatud ülesannete teostamisel, vastavalt Majandusministri korraldustele ning juhtnööridele.

Tööstusosakonna direktor:

- 1) annab lubasid tööstusettevõtete asutamiseks ning tegevuseks ja kinnitab tööstushitiste ja -sisseseadete projektid, kuivõrd eriseadused ei määra teisiti, kusjuures suurtööstuste sisseseadmisel uuna ehitatavasse hoonesse

tööstusehitiste projektide kinnitamine toimub kokkuleppel Teedeministeeriumiga;

2) valvab, et tööstusettevõtted asutataks ja seataks sisse ning et nad töötaks lubade ja kinnitatud projektide alusel;

3) otsustab § 4 nimetatud vaidlused ja

4) korraldab tööstusettevõtete sulgemisi seaduses ettenähtud juhtudel.

§ 7. Tööinspektoriid, kes peavad omama kõrgemat tehnilist, tehnokeemilist, majanduslikku või juriidilist haridust, teostavad valvet, et täidetaks käesoleva seaduse ja selle alusel antud määruste nõuded ja hangivad ministeeriumi ülesannete täitmiseks vajalikke teateid tööstusettevõtete kohta.

Nemad:

1) jälgivad nende valve alla antud tööstusharude seisukorda, tegevust ning vajadusi ja tööstussaaduste hindade ning turgude kujunemist, nõudes tarbe korral tööstusosakonna direktori volitusel tööstusettevõtelt nende arvepidamise, dokumentide ja kalkulatsioonide ettenäitamist ja teostades tööstusettevõtete ja nende tegevuse ülevaatust koha peal;

2) koostavad vastutusele võtmise protokolle juhtudel, kui on ilmnenu käesoleva seaduse ja selle alusel antud määruste rikkumisi;

3) koguvad tööstusettevõtelt statistilisi andmeid ja kontrollivad viimaste tõelisust, kasutades tarbe korral p. 1 nimetatud abinõusid, ja

4) nõuavad tööstuste hoonete, ehitiste ja seadiste juures ohtupõhjastava seisukorra kõrvaldamist; samuti tarbe korral aurukatelde ja teiste ohtlikkude seadiste proovimist.

§ 8. Tööstuskontrolörid täidavad Majandusministri ja tööstusosakonna direktori poolt neile pandud ülesandeid tööstuse järelevalve alal.

§ 9. Tööstusosakonna ametnikud peavad pidama salajas kõik salajase iseloomuga teated tööstuste tehnilise ja ärilise külje kohta, millega nad tutvunud ametikohuste täitmisel.

3. peatükk.

Tööstusettevõtete asutamine.

§ 10. Suur- ja kesktööstusettevõtete asutamine võib toimuda ainult loa põhjal. Loa saamiseks peab ettevõtja esitama tööstusosakonnale palve, millele lisatud kolmes eksemplaris:

1) ettevõtte asetusplaan;

2) tööstushoonete plaanid ja läbilõiked, millel tähistatud masinate ja teiste seadiste kavatsetavad asukohad ühes tule- ja muu ohutuse abinõudega;

3) uuena ehitatavate tööstushoonete puhul ka tähendatud hoonete fassaadide projektid;

4) tööstusseadiste ja tööstuse käigu kirjeldus Majandusministri poolt määratud vormis ja

5) hoonete, alusmüüride, kõigi kandvate osade ja tööstuse korstnate tugevuse arvestused.

Asetusplaan peab olema vähemalt mõõdus 1 : 500. Hoonete projektide, masinate ja seadiste asetusplaanide mõõt peab olema säärane, mis võimaldab eraldada kõiki tarvilikke üksikasju.

Projektid, kirjeldused ja arvestused peavad olema koostatud ja alla kirjutatud kutseõigusega inseneri poolt.

Samu eeskirju kohaldatakse ka tööstusettevõtete laiendamisele ühenduses uute ehitistega, seniste täiendamisega või ümberehitamisega, samuti muudatustega sisseadete ning masinate juures p. 2, 4 ja 5 nimetatud küsimustes.

§ 11. Majandusministri ettepanekul on Vabariigi Valitsusel õigus keelata uute tööstusettevõtete asutamist, kui ka ette määrata juurdelubatavate tööstusettevõtete arvu ja suurust tööstusaladel, kus uute tööstuste asutamine osutub rahvamajandusele või riiklikkudele huvidele kahjulikuks või kui vastaval alal on juba vajalik võistlus ka ilma ettevõtete juurdetulekuta.

Ettepanekule peab eelnema vastava tööstusala olukorra üksikasjalik selgitus uurimiskomisjonis, mille koosseisu kinnitab Riigivanem Majandusministri ettepanekul.

Aktiisimaksu alla kuuluvate tööstusettevõtete kohta võib panna maksma seesuguse keelu ka käesoleva paragrahvi esimeses lõikes loendatud eeldusteta.

Keeld pannakse maksma määratud tähtjaks, mis ei või kesta üle nelja aasta, aktiisimaksu alla kuuluvate tööstuste alal — mitte üle kümne aasta. Vabariigi Valitsusel on Majandusministri ettepanekul õigus tühistada keeldu enne tähtaega, kui langevad ära keelu maksmapaneku eeldused, kusjuures keelu tühistamine toimub samas korras nagu keelu maksmapanek. Tähtaja möödumisel võidakse keeldu uuendada.

Ühes keelu maksmapanekuga võidakse kokkuleppel olemasolevate tööstusettevõtetega panna neile kohustusi toodangu kohta, missugustele tingimustele kohaldatakse § 16 nimetatud tingimuste kohta käivaid eeskirju.

§ 12. Majandusministril on õigus panna esialgselt maksma § 11 1. ja 3. lõikes ettenähtud keeldusid uurimiskomisjoni selgitusega tähtjaga kuni kaksteist kuud. See keeld kaotab maksvuse hiljemalt kaheteist kuu möödumisel, kui selle aja kestel ei järgne vastavat otsust Vabariigi Valitsuse poolt § 11 põhjal. Esialgsele keelule kohaldatakse eeskirju, mis maksavad Vabariigi Valitsuse poolt määratud keeldude kohta.

§ 13. Neil tööstusaladel, kus maksma pandud § 11 ja 12 ettenähtud keelud, võib Majandusminister ära võtta tegevusloa tööstusettevõttelt, kes vastaval kokkuleppel teise ettevõttega, olgugi teatud ajaks, loobus tegevusest, ja tunnustada seesugused kokkulepped tühiseiks. Edaspidised kokkulepped samas küsimuses on keelatud.

Majandusministeerium võib nõuda kõigilt ettevõtteilt andmeid eelmises lõikes nimetatud kokkulepete kohta.

Hindade ja maksude määramisel ei arvestata kulusid, mis tingitud käesoleva paragrahvi esimeses lõikes nimetatud kokkuleppeist, kui need on tühistatud Majandusministri poolt.

§ 14. Tööstusettevõtted, millel lubatud tegutseda tööstusaladel, millede kohta on maksma pandud § 11 ja 12 ettenähtud keeld, kuid mis pole tööstuslikku tegevust alustanud või on tegevuseta seisnud vähemalt üks aasta poolteise aasta jooksul enne keelu maksmapanekut, käivad, kuigi neile on varem antud asutamis- ja tegevusluba, keelu või piiramise alla ja nad ei või alustada ega jätkata tegevust keelu maksvuse kestel ilma keelu maksmapanija loata.

§ 15. Kui palves (§ 10) nimetatud tööstusettevõtte asutamine ei ole keelatud (§ 11 ja 12), või kui keelu maksmapanija lubab tegevust jätkata (§ 14), saadab tööstusosakond palve ühes lisadega vastavale linna- või maakonnavalitsusele arvamuse avaldamiseks. Viimane saadab tagasi palve ja selle lisad tööstusosakonnale kahe nädala jooksul ühes oma arvamusega, mis põhjeneb tarbe korral asjatundjate poolt tehtud paiklikul ülevaatusel.

Tööstusosakond tarbe korral nõuab ettevõtjalt täiendavaid plaane ja kirjeldusi ning laseb teha paikliku ülevaatuse. Vastuse palvele annab osakond

kahe nädala jooksul pärast Teedeministeeriumi ja linna- või maakonnavalitsuse arvamuste kättesaamist.

§ 16. Tööstusosakonna direktor võib ettevõtete korraliku tegevuse ja seisukorra kindlustamiseks seada asutamise- kui ka tegevusloa (§ 17) andmisel eritingimusi, mis tuleb täita ettevõtte sisseseadmisel ja tegevuse korraldamisel. Tingimuste mittetäitmisel võib Majandusminister loa tühistada.

§ 17. Kui asutada lubatud tööstusettevõtte on tegevusvalmis, esitab ettevõtja tööstusosakonnale palve tegevusloa saamiseks. Korraldanud tarbekorral ettevõtte paikliku ülevaatuse, annab osakond hiljemalt kahe nädala jooksul palve saamise päevast arvates, kui tööstusettevõtte hooned ja seadised vastavad seaduste ja määruste nõudeile ning kinnitatud projektidele, vastava loa tegevuseks kas kogu tööstusettevõttes või tema üksikus osas.

§ 18. Käesoleva seaduse § 6 korras kinnitatud projektides hiljem kavatsetavaid olulisi täiendusi ja muudatusi võib teha ainult tööstusosakonna loal.

§ 19. Väiketööstusettevõttele antakse load kohalikkude linna- ja maakonnavalitsuste poolt Majandusministri poolt antavate juhtnööride kohaselt.

4. peatükk.

Tööstusettevõtete tegevuse korraldamine.

§ 20. Tööstusettevõtja on kohustatud:

1) teatama viivitamata tööstusosakonnale kavatsetavast tööde algamisest, seisumajätmisest ja peale seisakut tööde jätkamisest, samuti igast suuremast õnnetusjuhtumist;

2) lubama tööde juurde tööstusosakonna ametnikke, abistama neid tööde ülevaatusel ja täitma nende seaduslike nõudeid;

3) esitama tööstusosakonnale Majandusministri poolt määratud tähtaegadel ja tema poolt määratud küsimustes ning vormi järgi statistilisi andmeid oma tööstuse kohta;

4) andma tööstusosakonna ametnikele kõik tarvilised andmed ja materjalid, mida nad vajavad oma ülesannete täitmiseks;

5) pidama korras kõik tööstuse ehitised ja seadised ning juhtima töid nõnda, et need ei oleks ohtlikud tööliste elule ega tervisele, ja

6) tastuma tööstusosakonna ametnikele riiklikkude normide järgi sõidu- ja päevarahad, kui ametnikud sõidavad tööstusettevõttesse ettevõtja soovil.

§ 21. Igal tööstusettevõttel peab olema tehniline juhataja, kes juhatab tööstustegevust ja vastutab tööde julgeoleku eest. Tähendatud juhataja peab olema eesti keelt valdav Eesti kodanik.

Vastutavaks juhatajaks suurtööstusettevõttes saja viiekümne ja rohkema töölisega peab olema kutseõiguslik insener või keemik, alla saja viiekümne töölisega suur- ja kesktööstuse ettevõtteis aladel, mis kuuluvad kutseoskuse alla — vähemalt kutseõiguslik tehnik või meister.

Majandusministril on õigus käesoleva paragrahvi nõudeist kaaluvail põhjustel teha erandeid üksikute tööstusharude kui ka üksikute tööstusettevõtete kohta.

§ 22. Juhul, kui eriseadustes või erimäärustes on ette nähtud üksikute tööstusalade ettevõtteis juhatajaiks kutseõiguslikud vastava kõrgema eriharidusega isikud, peab eriseaduse või erimääruse nõue olema täidetud, hoolimata tööstuse ulatusest.

Eriti ohtlikes või tähtsates tööstusettevõtteleis võib Majandusminister nõuda § 21 eeskirjadele vastavate juhatajate ametiseseadmist, hoolimata tööstuse ulatusest.

5. peatükk.

Trahvimis- ja kaebekord.

§ 23. Tööstusinspektorid koostavad iga käesoleva seaduse või selle alusel antud määruste rikkumise kohta protokollid.

§ 24. Kui ettevõtja takistab tööstusosakonna direktorit, inspektorit või kontrolööri või Majandusministri poolt nimetatud muud ametnikku tööde juurde pääsmast, või ettevõtet ülevaatamast, võetakse ettevõtja seaduslikule vastutusele. Takistuse kordumise puhul võib Majandusminister tühistada ettevõtte tegevusloa (§ 17).

Kui tööstusettevõtja hoolimata meeldetuletusest ei nimeta seaduse nõudeile vastavat vastutavat juhatajat, võib Majandusminister määrata vastutava juhataja või otsustada võtta ettevõttelt tegevusloa. Kui ettevõtja teeb ettevõttes kinnitatud projektist möödaminnes tööstusosakonna loata olulisi muudatusi või täiendusi (§ 18), võib Majandusminister otsustada sulgeda tööstusettevõtte või selle osa nimetatud nõuete täitmiseni.

Samuti on tööstusosakonnal õigus korraldada tööstusettevõtte või selle osa sulgemist politsei kaudu, kui ettevõttes ähvardab tööliste elu või tervist ilmne hädaoht, mida tööstusettevõtja viivitamata ei kõrvalda.

§ 25. Tööstusettevõtted ja nende osad, mis on asutatud või sisse seatud või teotsevad vajaliku asutamise või tegevuse loata või kinnitatud projektita (§ 15, 17, 18), suletakse politsei poolt viimase omal algatusel või tööstusosakonna korraldusel ja nende omanikud võetakse seaduslikule vastutusele.

§ 26. Tööstusinspektorite ja -kontrolöride otsuste ja nõudmiste peale võib ettevõtja kaevata tööstusosakonna direktorile kahe nädala jooksul otsuse või nõudmise teadaandmise päevast arvates. Tööstusosakonna direktori otsuste peale võib kaevata kahe nädala jooksul Majandusministrile.

II.

Lõppeeskirjad.

§ 27. Majandusministril on õigus käesoleva seaduse elluviimiseks ja teostamiseks anda määrusi, missugustes ühtlasi määratakse kindlaks § 21 ja teiste selle seaduse eeskirjades leiduvate tööstusettevõtete ja nende osade mõiste.

§ 28. Tööstusettevõtted, millel puuduvad käesoleva seaduse § 21 nõudeile vastavad juhatajad, on kohustatud neid ametisse seadma hiljemalt 1. jaanuariks 1937. Samaks tähtajaks tuleb täita käesoleva seaduse § 22 nõuded, kui vastavates eriseadustes või erimäärustes ei ole selleks ette nähtud muud tähtajad.

§ 29. Käesoleva seaduse § 7 haridusnõudeid ei kohaldata senini ametisolevatele tööstusosakonna ametnikele.

§ 30. Käesoleva seaduse maksamahakkamisega kaotavad maksvuse:

1) Suur-, kesk- ja väiketööstuse seadus (RT 28 — 1920) ühes tema hili-
semate muudatustega ja täiendustega;

2) Tapamajade ja liha järelevalve seaduse (RT 108 — 1923) § 8 ja 10
Põllutööministrile ja loomatervishoiu osakonnale antud õigused tapamaju
avada ja

3) Rahva tervishoiu korraldamise seaduse (RT 2 — 1928) § 4 p. 25 tööstuslike laboratooriumide avamise suhtes.

§ 31. Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega.

Tallinnas, 1. aprillil 1936.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

K. Selter

Majandusminister.

196. Vätiste valmistamise, sisseveo ja müügi kontrolli seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 25. märtsil 1936.

I.

§ 1. Vätiste valmistamine müügiks, sissevedu ning müük alluvad Põllutöoministeeriumi kontrollile.

Kontrolli teostab Põllutöoministeerium selleks määratud asutiste ja isikute kaudu.

§ 2. Igal müügiloleval väetispakendil peavad leiduma järgmised andmed:

1) valmistaja või importija firma või nimi; lahtiselt importitud, kuid pakitult müüdavate väetiste pakenditel ka pakkija firma või nimi; firma nimetust võib asendada registreeritud kaubamärk;

2) väetise nimetus;

3) pakitud väetise bruto-kaal;

4) väetises sisalduvate kasulikkude elementide või ühendite alammäärad (§ 5 p. 2).

§ 3. Kui väetist hoitakse müügiks või müüakse lahtiselt, tuleb väetise hoiu- või müügi ruumis nähtavale kohale üles panna § 2 p. 1, 2 ja 4 nimetatud andmed.

§ 4. Väetise müüja on kohustatud andma ostjale, kes ostab pakitud väetist vähemalt ühe terve paki või lahtiselt müüdavat ühte väetist vähemalt 100 kg, tema nõudmisel tunnistuse, milles tähendatud:

1) väetise müüja ja ostja nimi;

2) müüdud väetise hulk ja hind;

3) kõik § 2 nimetatud andmed;

4) müügi koht ja aeg.

Need tunnistused on tempelmaksuvabad.

§ 5. Põllutööministril on õigus kindlaks määrata:

1) müügiks ning sisseveoks lubatud väetiste ning nende segude nimekirja;

2) norme ja nõudeid väetiste kõlblikkuse ning omaduste suhtes, millele peavad vastama sisseveetavad ning müüdavad väetised või nende segud;

3) laboratooriume, milledes tehakse käesoleva seaduse § 7, 8 ja 9 alusel võetud väetisproovide analüüse;

4) käesoleva seaduse § 7, 8 ja 9 alusel võetavate väetisproovide võtmise, laboratooriumi saatmise ja analüüsi viise ning nende analüüsides eest makstavaid tasunorme.

§ 6. Väetise kõlblikkuse omadused (§ 5 p. 2) võivad erineda tunnistuses (§ 4) või pakendil (§ 2) tähendatud omadustest Põllutöoministri määrustes ettenähtud normide ulatuses.

§ 7. Väetiste kontrolli teostavatel isikutel, kes varustatud Põllutöoministeeriumi sellekohase tunnistusega, on õigus pääseda kõigisse ruumesse ja kohtadesse, kus valmistatakse, segatakse, hoitakse või müüakse väetisi, ning võtta uurimiseks väetistest proove.

§ 8. Kõikidest sisseveetavatest väetistest, kui väetiste kogus on vähemalt 10.000 kg, võetakse Põllutöoministeeriumi korraldusel proovid väetiste väljalaadimisel tollipunktis.

Importöör on kohustatud teatama põllumajanduse osakonnale või kohalikule väetiste kontrolli teostajale väetiste saadetise päralejõudmise aja ja koha vähemalt 24 tundi enne saadetise kohalejõudmist.

§ 9. Väetiste ostjatel, kes on õigustatud nõudma § 4 ettenähtud tunnistust, on õigus saata ostetud väetisest proove analüüsimiseks Põllutöoministri poolt kindlaksmääratud laboratooriumidesse. Laboratooriumid on kohustatud neid proove analüüsima Põllutöoministri poolt kindlaksmääratud tasu eest (§ 5 p. 4), kui need on võetud ja analüüsimiseks saadetud § 5 p. 4 alusel antavate määruste kohaselt.

§ 10. Põllutöoministri poolt kindlaksmääratud laboratooriumid (§ 5 p. 3) on kohustatud hiljemalt ühe kuu jooksul väetisproovi kättesaamise ajast arvates teatama analüüsi tulemused proovi saatjale kui ka isikutele või asutistele, kelle valduses olevast väetisest proov võeti.

Kui asjaomased isikud või asutised ei jää rahule laboratooriumi poolt teatatud analüüsi tulemustega, on nendel õigus 10 päeva jooksul analüüsi tulemuste laboratooriumi poolt väljasaatmise päevast arvates nõuda kontrollanalüüsi mõne teise § 5 p. 3 alusel määratud laboratooriumi poolt.

§ 11. Väetistest proovi võtmise, laboratooriumi saatmise ja analüüsi kulud kannab isik või asutis, kelle korraldusel või algatusel väetisest proov võeti või kes nõudis kontrollanalüüsi tegemist.

Juhul, kui analüüsil selgub, et väetise omadused ei vasta Põllutöoministri määrustes ülesseatud nõuetele (§ 5 p. 2) või erinevad müüja poolt pakendil või tunnistuses tähendatud andmetest üle lubatud määra (§ 6), siis kannab proovivõtmise, laboratooriumi saatmise ja analüüsi kulud see, kelle valduses olevast väetisest proov võetud.

§ 12. Väetise ostjal on õigus saada müüjalt kahjutasu:

1) kui müüdnud väetis sisaldab kasulikke ühendeid või elemente (§ 5 p. 2) vähem kui ette nähtud Põllutöoministri määruses või näidatud müüja poolt ostjale antud tunnistuses — puuduolevate kasulikkude ühendite või elementide väärtuse viiekordses suuruses;

2) kui müüdnud väetis sisaldab taimetele kahjulikke ühendeid või elemente üle Põllutöoministri määrustes ettenähtud normide — ostetud väetise ostusumma kahekordses suuruses.

§ 13. Põllutöoministril on õigus anda määrusi käesoleva seaduse elluviimiseks.

II.

Kriminaalseadustiku § 321 ja 322 muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 321. Põllu-, heina-, aia- või metsataimede külviseemnetega või väetistega kauplejat, kes süüdlane selles, et ta ei andnud välja seatud tunnistust ostja nõudmisel või paigutas tunnistusse valeteateid, kui tunnistuse väljaandmine oli kohuslik, karistatakse:

rahatrahviga mitte üle viiesaja krooni.

Peale selle võib kohus võtta süüdlaselt seemnetega või väetistega kauplemise õiguse ühest kuni kolme aastani.

§ 322. Põllu-, heina-, aia- või metsataimede külviseemnetega või väetistega kauplejat, kes süüdlane selles, et ta ei pannud üles müügilolevate seemnete või väetiste juurde nõutavaid teateid, karistatakse:

rahatrahviga mitte üle saja krooni.

Kui aga müügilolevate seemnete või väetiste juurde oli üles pandud valeteateid, siis karistatakse süüdlast:

rahatrahviga mitte üle viiesaja krooni.

Peale selle võib kohus võtta süüdlaselt seemnetega või väetistega kauplemise õiguse ühest kuni kolme aastani.

III.

Kriminaalseadustikku täiendatakse § 323¹ järgmises redaktsioonis:

§ 323¹. Süüdlast selles, et ta valmistas müügiks, hoidis müügiks või müüs väetisi, mille omadused ei vasta seatud korras määratud nõuetele, karistatakse:

rahatrahviga mitte üle kolmesaja krooni.

Säärase süüteo kordamisel karistatakse süüdlast:

arestiga mitte üle kuue kuu või rahatrahviga mitte üle viiesaja krooni.

Peale selle võib kohus võtta süüdlaselt väetiste valmistamise või kauplemise õiguse ühest kuni kolme aastani.

IV.

Kriminaalkohtupidamise seadustiku § 27 p. 1 toodud süütegude loendit täiendatakse Kriminaalseadustiku § 323¹ ettenähtud süütegudega.

V.

Käesolev seadus hakkab maksma 1. juunil 1936, mis ajast kaotab maksvuse Väetiste müügi ja hoiu seaduse maksmapanemise seadus (VSKK nr. 200 — 1916, art. 1674).

Tallinnas, 25. märtsil 1936.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

N. Talts

Põllutööminister.

197. Või väljaveo korraldamise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 6. aprillil 1936.

I osa.

§ 1. Või väljaveo õigus Piimasaaduste väljaveo kontrolli seaduse kohaselt antakse ainult käesoleva seaduse alusel asutatavale piimaühingute keskliidule „Võiekспорт“.

Kuni keskliidu tegevusse astumiseni ja vajalikkude organite loomiseni võib Vabariigi Valitsus Põllutöoministri ettepanekul anda või väljaveoks erakorralisi tähtjalisi lube senistele eksportööridele.

Keskliidu tegevusse astumise ajast arvates teostab riik juurdemakse vastava seaduse alusel ainult keskliidu kaudu eksporditud võile.

Keskliidu tegevusse astumise aja teeb avalikult teatavaks Põllutöominister kuulutuse avaldamisega Riigi Teatajas.

§ 2. Keskliit omab juriidilise isiku õigused, tema teotseb Kooperatiivühingute ja nende liitude seaduse alusel, kuivõrd käesolev seadus ei määra teisiti.

§ 3. Keskliidu ülesandeks on võiekspordi teostamine ja piimanduse alal muu tegevuse arendamine vastavalt põhikirjale.

§ 4. Keskliidu organiteks on juhatus, nõukogu, revisjonikomisjon ja esinduskogu.

§ 5. Juhatus koosneb keskliidu esimehest ja vähemalt kahest liikmest.

§ 6. Juhatuse ülesandeks on eriti:

- 1) korraldada keskliidu asjaajamist;
- 2) võtta ametisse ametnikke ja teenijaid, kuivõrd see ülesanne pole usaldatud esimehele ja muudele ametnikkudele;
- 3) sõlmida lepinguid, kuivõrd see pole usaldatud esimehele või nõukogu poolt volitatud teistele isikutele;
- 4) keskliidu esindamine kohtu- ja muudes asutistes, kuivõrd see ülesanne pole põhikirja korras pandud esimehele.

Keskliidu esimees võib panna seisma juhatuse otsuse, kandes asja ette nõukogule otsustamiseks.

§ 7. Nõukogu koosneb keskliidu esimehest ja vähemalt neljast liikmest, esinduskogu valikul. Nõukogu ülesandeks on eriti:

- 1) juhatuse liikmete valimine ja vabastamine;
- 2) laenude tegemiseks juhatusele loa andmine;
- 3) kinnisvarade omandamise ja võõrandamise otsustamine;
- 4) uute ettevõtete asutamise ja likvideerimise otsustamine;
- 5) eelarve ja aruande kaalumine enne esitamist esinduskogule ja
- 6) muude ülesannete täitmine, mis seadusega ja põhikirjaga nõukogule pandud.

Keskliidu esimees võib panna seisma nõukogu otsuse ja anda esinduskogule asja otsustamiseks.

§ 8. Keskliidu osakapital koosneb liikmete — piimaühingute poolt sissemakstavatest osamaksudest. Osamaksude suurus ning tasumise kord ja tähtajad määratakse kindlaks põhikirjas.

Esialgseks keskliidu tegevuskapitaliks määratakse riigi poolt laenuna kuni Kr. 300.000.—, missugune summa makstakse sisse maatulunduse kapitalist või hinna kindlustamise fondi arvelt vajaduse järgi. Selle summa

kasutamine ja tagasimaksmine toimub kava kohaselt, mille kinnitab Majandusminister kokkuleppel Põllutöoministriga.

§ 9. Keskliidu esimehe määrab Vabariigi Valitsus Põllutöoministri ettepanekul.

Kuni § 8 tähendatud summa tagasimaksmiseni ning kuni riik on põllupidajatele kindlustanud võihinna või kuni riigi poolt teostatakse juurdemakse võile, määrab Vabariigi Valitsus Põllutöoministri ettepanekul pooled juhatuses ja nõukogu liikmed.

Keskliidu esimehe, samuti ka määratud juhatuses ja nõukogu liikmete palga alammäärad määrab Vabariigi Valitsus Põllutöoministri ettepanekul.

§ 10. Keskliidu põhikirja koostab ja esitab registreerimisele asutajate liikmete asemel Põllutöoministeeriumi põllumajanduse osakond, kusjuures registreerimisel ei nõuta asutajate liikmete nimestiku ega allkirjade esitamist. Pärastised põhikirja muudatused toimuvad põhikirjas ja vastavates seadustes ettenähtud korras, kusjuures põhikirja muudatused kinnitab Põllutöominister.

§ 11. Kuni põhikirja alusel juhatuses ja nõukogu valimiseni nimetab kõik keskliidu juhatuses ja nõukogu liikmed Põllutöoministri ettepanekul Vabariigi Valitsus.

Keskliidu tegevuskava ja tulude-kulude eelarve esimese tegevusaasta kohta kinnitab Põllutöominister.

§ 12. Käesoleva seaduse jõusseastumise ajast arvates eeldatakse, et kõik piimasaaduste väljaveo kontrolljaamas registreeritud seni tegutsevad piimaühingud on astunud keskliidu liikmeks ilma erilise avalduseta ja nad saavad käesoleva seaduse § 1 kolmandas lõikes ettenähtud soodustuste osalisteks. Hiljemalt kolme nädala jooksul käesoleva seaduse maksamahakkamisest peavad piimaühingud, kes ei soovi jääda keskliidu liikmeteks, sellest keskliidule teatama. Pärastised sisseastumised ja lahkumised toimuvad põhikirjas ettenähtud korras.

§ 13. Käesoleva seaduse maksamahakkamisel või väljaveo alal tegutsevad liidud ja keskkühisused, mille liikmeteks põhikirja järgi on ainult piimaühingud, kuuluvad likvideerimisele, arvates Põllutöoministri poolt määratud tähtajast.

Likvideerimine pannakse Vabariigi Valitsuse poolt nimetatavatele komisjonidele, kes täidavad Kooperatiivühingute ja nende liitude seaduses ettenähtud likvidaatorite ülesandeid. Likvideeritavate liitude ja keskkühisuste peakoosolekute ja esinduskogude asemel teevad otsused likvideerimiskomisjonid Põllutöoministri kinnitusel.

Likvideerimine võib toimuda liidu või keskkühisuse varanduste ülevõtmise teel keskliidule bilansside järgi, missugused otsused tehakse likvideerimiskomisjoni koosolekul, kuhu kutsutakse ka likvideeritava liidu või keskkühisuse nõukogu liikmed. Viimastel on õigus avaldada omi seisukohti kirjalikult Põllutöoministritele ettekandmiseks. Likvideerimiskomisjoni otsused neis asjus kuuluvad Põllutöoministri kinnitamisele.

Likvideerimisel liikmetele väljamaksmisele kuuluvad osa- ja muud summad makstakse ühingutele välja või kantakse üle keskliidule vastavate liikmete arvele, kui ühing on väljamaksmise ajal keskliidu liige.

Likvideerimise ülejääke, kui võrd neid antakse üle keskliit Võiekspordile, võib kasutada likvideeritud liidu ja keskkühisuse endiste liikmete osamaksude täiendamiseks keskliit Võiekspordis.

§ 14. Käesoleva seaduse elluviimiseks on Vabariigi Valitsusel õigus anda määrusi.

II osa.

Piimasaaduste väljaveo kontrolli seaduse § 2 (RT 30 — 1932) muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 2. Alates piimaühingute keskliidu „Võieksport“ tegevusse astumise ajast, võib või väljavedu toimuda ainult piimaühingute keskliidu „Võieksport“ kaudu. Teisi piimasaadusi võivad vedada välja isikud ja asutised, kellele Põllutööminister on annud sellekohase loa.

III osa.

Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega Riigi Teatajas.

Tallinnas, 6. aprillil 1936.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

N. Talts

Põllutööminister.

198. Protokolli, millega Alaline Rahvusvaheline Kohtukoda tunnustatakse kompetentseks tõlgitsema Haagi rahvusvahelise eraõiguse konventsioone, kinnitamise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 20. märtsil 1936.

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Haagis 27. märtsil 1931. a. allakirjutatud Protokoll, millega Alaline Rahvusvaheline Kohtukoda tunnustatakse kompetentseks tõlgitsema Haagi rahvusvahelise eraõiguse konventsioone.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva dekreediga protokoll'i prantsuskeelne tekst eestikeelse tõlkega.

Tallinnas, 20. märtsil 1936.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

Joh. Müller

Välisministri k.t.

Protokoll,

millega Alaline Rahvusvaheline Kohtukoda tunnustatakse kompetentseks tõlgitsema Haagi rahvusvahelise eraõiguse konventsioone.

Käesoleva protokoll'i osalised riigid, esindatud nõutavalt volitatud allakirjutanute kaudu, tunnustavad Alalise Rahvusvahelise Kohtukoda kompetentseks käsitlema iga nendevahelist tüliküsimust Haagi rahvusvahelise eraõiguse konverentsi poolt väljatöötatud konventsioonide tõlgitsemise suhtes, mida nad on ratifitseerinud või milledega nad on liitunud.

Tüliküsimus esitatakse kohtukojale palvega, mille esitab riik, kes seda teeb esimesena.

Käesolev protokoll ratifitseeritakse ning esimene ratifikatsioonide deponeerimine toimub Haagis, niipea kui kaks allakirjutanud riiki võivad deponeerida oma ratifikatsioonid. Ta jääb avatuks teistele allakirjutanud riikidele ratifitseerimiseks.

Iga ratifikatsiooni deponeerimise kohta koostatakse protokoll, millest tõestatud ärakiri saadetakse diplomaatilisel teel igale protokolliosalisele riigile.

Käesolev protokoll jõustub riikide suhtes, kes selle ratifitseerinud, kuuskümmend päeva pärast nende ratifikatsioonide deponeerimist. Ta jääb jõusse viieks aastaks arvates kuupäevast, mil ta jõustus riikide suhtes, kes võtsid osa ratifikatsioonide esimesest deponeerimisest. Sama tähtpäev käib ka nende riikide kohta, kes oma ratifikatsioonid deponeerisid hiljem. Protokolli uuendatakse vaikivalt iga viieaastase ajavahemiku järele, kui seda vahepeal üles ei öelda.

Ülesütlemisest tuleb teatada vähemalt kuus kuud enne kahes eelmises lõikes nimetatud tähtpäeva möödumist Hollandi valitsusele, kes sellest teatab kõigile protokolliosalistele riikidele. Ta jõustub vaid selle riigi suhtes, kes esitanud vastava teadaande. Protokoll jääb maksvaks teiste protokolliosaliste riikide suhtes.

Protokoll, mis kannab tänast kuupäeva, kirjutatakse alla ühesainsas eksemplaris, mis jääb deponeerituks Hollandi valitsuse arhiividesse ja millest tõestatud ärakiri saadetakse diplomaatilisel teel kõigile riikidele, kes olid esindatud Haagi rahvusvahelise eraõiguse konverentsi kuuendal istungil.

Tehtud Haagis 27. märtsil 1931.

Hollandi eest:	Beelaerts van Blokland. J. Donner. Loder.
Austria eest:	ratifitseerimise reservatsiooniga A. Duffek.
Hispaania eest:	Krahv de Pradère.
Belgia eest:	Ch. Maskens.
Taani eest:	Harald Scavenius.
Lõunaslaavia eest:	Bochko Christitch.
Portugali eest:	ratifitseerimise reservatsiooniga F. dos Santos Tavares.
Šveitsi eest:	A. de Pury.
Rootsi eest:	Adlercreutz.
Rumeenia eest:	Alex Duilius Zamfiresco.
Čehhoslovakkia eest:	Miroslav Plesinger Bozinov.
Luxembourggi eest:	Fr. de Colnet d'Huart.
Norra eest:	O. Skybak.
Ungari eest:	ratifitseerimise reservatsiooniga B. Török.
Soome eest:	H. Hallström.
Itaalia eest:	Francesco Maria Taliani.
Eesti eest:	O. Kallas.

Protocole

pour reconnaître à la Cour Permanente de Justice Internationale la compétence d'interpréter les Conventions de La Haye de droit international privé.

Les Etats contractants du présent Protocole, représentés par les soussignés dûment autorisés, reconnaissent la compétence de la Cour Permanente de Justice Internationale, pour connaître de tout différend entre eux concernant l'interprétation des Conventions élaborées par la Conférence de La Haye de Droit International Privé, qu'ils ont ratifiées ou auxquelles ils ont adhéré.

Le différend sera porté devant la Cour par requête présentée par l'Etat le plus diligent.

Le présent Protocole sera ratifié et le premier dépôt de ratifications aura lieu à La Haye, dès que deux des Etats signataires seront en mesure de déposer leurs ratifications. Il restera ouvert à la ratification des autres Etats signataires.

Il sera dressé de tout dépôt de ratifications un procès-verbal, dont une copie, certifiée conforme, sera remise par la voie diplomatique à chacun des Etats contractants.

Le présent Protocole entrera en vigueur pour les Etats qui l'auront ratifié soixante jours après le dépôt de leurs ratifications. Il aura une durée de cinq ans à partir de la date où il est entré en vigueur entre les Etats qui ont participé au premier dépôt de ratifications. Ce terme commencera à courir de cette date même pour les Etats qui auront déposé leurs ratifications plus tard.

Le Protocole sera renouvelé tacitement de cinq ans en cinq ans, sauf dénonciation.

La dénonciation devra être notifiée au moins six mois avant l'expiration du terme visé aux deux alinéas précédents au Gouvernement des Pays-Bas, qui en donnera connaissance à tous les autres Etats contractants. Elle ne produira son effet qu'à l'égard de l'Etat qui l'aura notifiée. Le Protocole restera exécutoire pour les autres Etats contractants.

Le Protocole qui portera la date de ce jour, sera signé en un seul exemplaire qui restera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas et dont une copie, certifiée conforme, sera remise par la voie diplomatique à chacun des Etats qui ont été représentés à la Sixième Session de la Conférence de La Haye de Droit International Privé.

Fait à La Haye, le 27 mars 1931.

Pour les Pays-Bas:	Beelaerts von Blokland. J. Donner. Loder.
Pour l'Autriche:	sous réserve de ratification A. Duffek.
Pour l'Espagne:	Le Comte de Pradère.
Pour la Belgique:	Ch. Maskens.
Pour le Danemark:	Harald Scavenius.
Pour la Yougoslavie:	Bochko Christitch.
Pour le Portugal:	sous réserve de ratification F. dos Santos Tavares.

Pour la Suisse:	A. de Pury.
Pour la Suède:	Adlercreutz.
Pour la Roumanie:	Alex Duilius Zamfiresco.
Pour la Tchécoslovaquie:	Miroslav Plesinger Bozinov.
Pour le Luxembourg:	Fr. de Colnet d'Huart.
Pour la Norvège:	O. Skybak.
Pour la Hongrie:	sous réserve de ratification B. Török.
Pour la Finlande:	H. Hallström.
Pour l'Italie:	Francesco Maria Taliani.
Pour l'Estonie:	O. Kallas.

199. Omavalitsustele kuuluva tulumaksuosa jaotamise määrus.

Alus: Tulumaksu seaduse §§ 91 ja 93.

I.

Tulumaksu seaduse § 91 põhjal omavalitsustele kuuluv osa tulumaksust ja viivituserahast jaotatakse üksikute omavalitsusühikute vahel Tulu- ja lisa-ärimaksu arvepidamise, aruandmise ja laekunud summade liiklemise kohta antud määruse 17. jaanuarist 1934 nr. 12896 (RT 7 — 1934) V osas ette nähtud korras ja tähtjaks järgmiselt:

Linnadele	%	Maakondadele	%	Valdadele ja alevitele	%
Tallinn	16,87	Harju	4,52	Harjumaa	2,26
Nõmme	1,85				
Paldiski	0,10				
Tartu	7,21	Tartu	6,09	Tartumaa	3,05
Otepää	0,25				
Narva	3,08	Viru	5,62	Virumaa	2,81
Rakvere	1,23				
Pärnu	2,49	Pärnu	3,76	Pärnumaa	1,88
Viljandi	1,44	Viljandi	3,06	Viljandimaa	1,53
Põltsamaa	0,32				
Valga	1,33	Valga	1,31	Valgamaa	0,65
Tõrva	0,32				
Võru	0,65	Võru	3,94	Võrumaa	1,97
Haapsalu	0,57	Lääne	3,56	Läänemaa	1,78
Kuressaare	0,55	Saare	2,60	Saaremaa	1,30
Petseri	0,52	Petseri	3,06	Petserimaa	1,53
Tapa	0,46	Järva	2,48	Järvamaa	1,24
Paide	0,40				
Türi	0,36				
Kokku	40 %	Kokku	40 %	Kokku	20 %

Valdadele ja alevitele kuuluva osa jaotavad ajutised maavalitsused eel- tähendatud määru- ses ettenähtud tähtjaks üksikute valdade ja alevite vahel vastavalt teisel üldrahvalugemisel kindlakstehtud elanikkude arvule.

II.

Käesolev määrus hakkab maksma avaldamisega. Samast ajast kaotab maksvuse Omavalitsustele kuuluva tulumaksuosa jaotamise määrus 11. septembrist 1935 (RT 78 — 1935 art. 665).

28. märtsil 1936.

Majandusminister K. Selter.

Maksudevalitsuse direktor H. Kukk.

200. Riigitulude kassa, arvepidamise ja aruandmise korra määru- se muutmise määrus.

Pannakse maksma kokkuleppel Riigikontrolöri- ga Riigi eelarve seaduse § 38 põhjal.

I.

Riigitulude kassa, arvepidamise ja aruandmise korra määru- sele juurde lisatud nimestik (Lisa nr. 5 — RT 29 — 1933) täiendatakse p. 25 järgmises redaktsioonis:

25) Lõivud ja kohtumaksud (Ptk. VII § 2).

II.

Käesolev määrus hakkab kehtima 1. aprillil 1936.

Tallinnas, 1. aprillil 1936. Nr. 1528/A.

Majandusminister K. Selter.

Rahandusosakonna direktor A. Keller.

201. Määrus kinnisvarade puhastulu arvutamise kohta tulu- maksu alal.

Alus: Tulumaksu seaduse (RT 63/64 — 1920 ja 15 — 1936) §§ 12¹ ja 93.

I.

§ 1. Tulumaksu seaduse §§ 10 ja 11 ettenähtud tulud ja kulud kinnisvaradest, välja arvatud põllumajapidamised, määratakse tulumaksusta- tamisel kindlaks:

1) tulusid ja kulusid tõendavate dokumentide alusel koostatud pideva ja korraliku raamatupidamise andmetel;

2) hindamise teel, kui puudub eelmises (1) punktis nimetatud raamatu- pidamine või kui see on puudulik või ei ole usaldusväärne, kusjuures bruto- tulu määramisel kohaldatakse Maksustamiskorralduse seaduse § 61 eeskirju, kuna kulud arvestatakse järgmises (2) paragrahvis tähendatud kuluprot- sentide alusel.

§ 2. Kulud arvestatakse järgmisel määral:

Kinnisvara asukoht	Ehitise liik	Aastane brutotulu kroonides kuni											
		500	1000	2000	3500	5000	7500	10000	15000	20000	30000	40000	üle 40000
		Kuluprotsentide määr											
Narva, Valga, Paldiski	puu	65	55	49	45	42	40	38	37				
	sega	62	52	46	42	40	38	36	35				
	kivi	59	49	44	40	38	36	34	33				
Tartu, Nõmme, Pärnu, Haapsalu, Kuressaare	puu	55	49	44	40	38	36	35	34	33	32	31	30
	sega	52	46	41	38	36	34	33	32	31	30	29	28
	kivi	49	44	39	36	34	32	31	30	29	28	27	26
Tallinn, Võru	puu	45	40	37	35	33	32	31	30	29	28	27	26
	sega	42	37	35	33	31	30	29	28	27	26	25	24
	kivi	39	35	33	31	29	28	27	26	25	24	23	22
Rakvere, Viljandi, Paide, Petseri	puu	40	35	33	31	29	28	27					
	sega	37	32	30	28	27	26	25					
	kivi	34	30	28	26	25	24	23					
Põltsamaa, Türi, Tapa, Tõrva, alevid	puu	35	31	29	27	26	25	24					
	sega	32	28	26	25	24	23	22					
	kivi	29	26	24	23	22	21	20					
vallad	puu	25	21	18	16	15							
	sega	22	18	15	13	12							
	kivi	19	15	12	11	10							

Kulude arvutamiseks brutotulu summad ümardatakse ülespoole sadades kroonides.

§ 3. Eelmise (2) paragrahvi põhjal arvatatud kulusummat suurendatakse, kui kinnisvara omab keskkütte:

- 1) brutotulu osa kohta kuni 5.000 kr. —10%
- 2) „ „ „ „ üle 5.000 kuni 10.000 kr. — 8%
- 3) „ „ „ „ 10.000 kr. — 6%

Suurendamist teostatakse ainult sel juhul, kui kütte eest saadud tasu on arvatud brutotulu hulka.

§ 4. Tulumaksukomisjonid võivad maksuinspektori ettepanekul kuluprotsendi määrasid suurendada kuni kahekordseks ja vähendada kuni poole võrra üksikute rajoonide, jaoskondade või administratiivühikute kinnisvarade kohta, milleks tehakse eriline, tarvilikult põhjendatud otsus.

§ 5. Tulumaksukomisjonid ja maksupeakomitee võivad tarbekorral üksikjuhtudel kuluprotsentide alusel arvatud kulusummat suurendada või vähendada kuni 75% võrra, kui seda põhjustavad kinnisvara asukoht, vanadus, kasutamistingimused või muud keskmise kulu suurust mõjutavad asjaolud.

Erilistel juhtudel võib puhastulu vähendada kuni nullini, kui on kindlaks tehtud, et kinnisvara ei annud mingit puhastulu.

II.

§ 6. Käesolev määrus on maksev 1936 maksuaasta kohta.

Tallinnas, 28. märtsil 1936.

Majandusminister K. Selter.

Maksudevalitsuse direktor H. Kukk.

202. Jõuvankrite seaduse elluviimise määruste muutmise määrus.

Antud Teedeministri poolt 28. märtsil 1936.

Alus: Jõuvankrite seaduse § 6 (RT 30 — 1929).

I.

Jõuvankrite seaduse elluviimise määruste § 88 (RT 27 — 1933 ja RT 42 — 1934) muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 88. Varem registreeritud jõuvankrite ja 1. aprillist kuni 15. maini registreeritavate jõuvankrite pealt tasutakse jõuvankrimaks eeloleva aasta eest alates 15. maist kuni 1. juunini. Maksu võib õiendada kuni 1. juulini, kuid sel juhul tuleb tasuda alates 1. juunist seaduses ettenähtud viivitusprotsent. Maksutähtjaks (1. juuliks) õiendamata maksud loetakse maksuvõlak. ja nõutakse sisse administratiiv-korras kohe pärast 1. juulit ühes 2% viivitusrahaga kuus (alates 1. juunist) Jõuvankrite seaduse § 6 alusel. Peale 15. maid registreeritavatelt jõuvankritelt tasutakse jõuvankrimaks jõuvankrite registreerimisel. Maksukohuslaseks loetakse see isik, kelle nimel jõuvanker registreeritud.

Maksu ei nõuta niisugustelt jõuvankritelt, mis liikumisest on kõrvaldatud enne jõuvankrite eelmise maksuaasta lõppu, s.o. enne 31. märtsi, kui sellest vastavale registreerimisasutisele, kus jõuvanker registreeritud või ümber registreeritud, on kirjalikult teatatud ning väljaantud registreerimistunnistus ja registreerimismärgid on selleks tähtjaks tagasi toodud. Ka ei nõuta maksu niisugustelt jõuvankritelt, mis on arestitud ja liikumisest kõrvaldatud enne jõuvankri eelmise maksuaasta (enne 31. märtsi) lõppu, kuigi sellest registreerimisasutisele ei ole teatatud selleks tähtjaks ega ole tagasi toodud registreerimistunnistust ja registreerimismärke.

Ühe jõuvankri eest tasutud maksu ei või üle kanda teise jõuvankri arvele ja see ei kuulu tagasimaksmisele, kui jõuvankri tegevus lõpeb enne maksuaasta lõppu.

Erilistel juhtudel, kui on tõestatud, et jõuvanker oli enne maksuaastat (31. märts) liikumisest kõrvaldatud, olgugi, et jõuvankri registreerimismärke ja registreerimistunnistust õigeaegselt tagasi ei toodud, võib Teedeminister lubada jätta jõuvankrimaksu eeloleva aasta eest sisse nõudmata.

II.

Käesolev määrus hakkab maksma avaldamisega.

Tallinnas, 28. märtsil 1936.

Teedeminister O. Sternbeck.

Maanteede valitsuse direktor ins. M. Grasberg.

203. Laevade kompasside järelevaatuse määrus.

Antud Teedeministri poolt 31. märtsil 1936.

Alus: Kaubanduse seaduse (VSK XI k. 2. j. 1909 a. väljaanne) § 165² p. 2.

I.**1. peatükk.****Üldeeskirjad.**

§ 1. Laevad ja teised omal jõul liikuvad ujuvabinõud peavad olema varustatud kompassidega käesolevas määruuses ettenähtud alustel ja korras.

Kompassid peavad vastama käesoleva määruuse nõuetele, välja arvatud need kompassid, mille uuendatud konstruktsioon või seade on heaks tunnistatud Teedeministeeriumi veeteede valitsuse poolt.

§ 2. Kompasside järelevaatust teostab veeteede valitsus või tema poolt volitatud isikud.

Kompasside kompenseerimist võivad teostada isikud, kellele on antud veeteede valitsuse poolt vastav luba.

§ 3. Kompasside korralist järelevaatust ja kompenseerimist teostatakse iga kolme aasta järgi.

§ 4. Kompasside erakorralist järelevaatust ja kompenseerimist teostatakse juhtudel, kui kompass saadud vigastuste tõttu on parandatud ja ei vasta enam tunnistuses tähendatud seisukorrale. Seda otsustab laevajuht oma äranägemise järgi.

§ 5. Kompasside erakorralist kompenseerimist teostatakse:

1) kui laevas on teostatud suuremaid parandustöid või ümberehitamisi, või kompass on asetatud teisiti või teise kohta;

2) kui laev vähemalt kolmekuulise seismise järele läheb sõitu, ja

3) kui ilmneb, et kompassi deviatsioon on üle 5°.

Ainult purjejõul liikuvates puust purjelaevades pole kompasside kompenseerimine nõutav.

§ 6. Erakorralisele järelevaatusele ja kompenseerimisele järgneb uus järelevaatust ja kompenseerimine kolme aasta möödumisel, kui see §§ 4 ja 5 ettenähtud juhtudel pole varem tarvilik.

§ 7. Kõigi auru-, mootorpurje- ja raud-purjelaevade kompasside deviatsioon peab kindlaks määratama vähemalt üks kord aastas, kusjuures need kompassid peab varustatama deviatsiooni tabelitega.

§ 8. Kompassi järelevaatuse teostamisel annab veeteede valitsus järelevaatuse teostaja poolt esitatud andmete alusel tunnistuse selles, et kompass ja tagavarakaart vastavad määruuse nõuetele, kusjuures tunnistusele märgitakse kõik kompassi ja kaardi tunnused.

Kompassi kompenseerimise tunnistuseks on kompenseerija poolt koostatud ja vastava märkusega varustatud ning allakirjutatud deviatsiooni tabel.

§ 9. Kompasside järelevaatuse ja kompenseerimise tunnistused on maksvad kolm aastat, arvates nende andmisest, kuid erandina §§ 4 ja 5 juhtudel kaotavad senised tunnistused oma maksvuse ka enne kolme aasta möödumist.

Need tunnistused peavad olema prahilaevadel, mahuga üle 100 br. reg. tn., ja reisijate laevadel suurusele vaatamata, kui viimased liiguvad väljaspool sadama piirkonda.

Nende tunnistuste vormi kinnitab veeteede valitsuse direktor.

§ 10. Kompasside järelevaatust teostab veeteede valitsus sellekohase kirjaliku sooviavalduse alusel, kusjuures sooviavaldaja peab andma kõiki vajalikke teateid kompasside kohta.

§ 11. Järelevaatusele toomisel peavad kompassid olema puhtad ja varustatud kardaan rõngastega ja tappidega. Kompassi katel ja kaart peavad võimaluse korral olema varustatud valmistaja nimega ja kandma valmistamise numbrit või muud eraldusmärki.

§ 12. Kompasside ja tagavarakaartide järelevaatuse ning tunnistuste andmise eest võetakse maksu järgmiselt: kuivkompassilt — viis krooni; ujukompassilt — viis krooni; tagavarakaartilt — kolm krooni ja paadikompassilt — kaks krooni.

Kompasside ja tagavarakaartide eest, mis järelevaatusel ei vasta määruse nõuetele ja millele seetõttu ei anta tunnistusi, võetakse maksu pooles suuruses.

Selleks volitatud isikute (§ 2) poolt teostatud ja veeteede valitsusele esitatud järelevaatuse andmete alusel antud järelevaatuse tunnistuse eest võetakse maksu üks kroon.

§ 13. Igakordse kompasside järelevaatuse, kompenseerimise ja deviatsiooni kindlaksmääramise kohta peab kandma vastava märkuse laeva päevikusse.

2. peatükk.

Kompassid laevadel.

1. jagu.

Merel sõitvad laevad.

§ 14. Laevades, mahuga üle 100 br. reg. tonni, peab olema üks peakompass ja üks tüürikompass, kuid erandina niisuguses väljaspool ligisõitu mittesõitvas aurulaevas, kus pole võimalik peakompassi üles seada, peab peakompassi asemel olema üks tagavara tüürikompass, kuna väljaspool ligisõitu mittesõitvas purjelaevas peab olema ainult üks tüürikompass ja üks tagavarakompass.

§ 15. Kui väljaspool ligisõitu sõitvas laevas, mahuga üle 100 br. reg. tonni, on mõlemad kompassid samatüübilised ja ühesuurused kuivkompassid, siis peab olema nende jaoks tagavaras üks tuginõel ühes kaartkomplektiga, kui aga mõlemad kompassid tüübilt ja suuruselt pole ühtlased, või kui neist ainult üks on kuivkompass, siis peab olema iga kuivkompassi jaoks tagavaras üks tuginõel ühes kaartkomplektiga. Kui aga laeval pole tagavaras vastav arv tuginõelu ühes kaartkomplektidega, siis peab laevas olema üks tagavarakompass.

§ 16. Laevades, mahuga alla 100 br. reg. tonni, peab olema üks tüürikompass, ja kui see on kuivkompass, siis peab, kui laev sõidab väljaspool kohaliksõitu, olema selle kompassi jaoks tagavaras üks tuginõel ühes kaartkomplektiga või üks kompass.

§ 17. Meresadamates sõitvatel reisijate laevadel, mahuga alla 20 br. reg. tonni, ja kõigil merel sõitvatel omal jõul liikuvatel ujuvabinõudel, mahuga alla 20 br. reg. tonni, välja arvatud kalapüügipaadid, peab igal ühel olema üks paadikompass.

2. jagu.

Sisevete laevad.

§ 18. Järvedel sõitval reisijate laeval, mahuga üle 100 br. reg. tonni, peab olema üks peakompass ja üks tüürikompass.

Kõigil teistel laevadel, mis sõidavad järvedel, peab igal ühel olema üks tüürikompass, välja arvatud Peipsi lodjad.

Peipsi ja Pihkva järvedel sõitvatel omal jõul liikuvatel ujuvabinõudel, mahuga alla 20 br. reg. tonni, välja arvatud Peipsi lodjad ja kalapüügi-paadid, peab olema igal ühel üks paadikompass.

3. jagu.

Kompasside asetus laeval.

§ 19. Peakompass peab asetatama kindlale ja tugevale alusele, võimalikult kaugemale ümberasetatavaist ja -pööratavaist raudesemeist sellaselt, et võimalduks vaba peilimine. Peakompassi koda peab valmistatama tugevalt ja korralikult ning omama seadme kompenseerimise magnetite paigutamiseks.

Tüürikompass peab asetatama kindlale ja tugevale alusele, võimalikult kaugemale ümberasetatavaist ja -pööratavaist raudesemeist nii, et roolimehele kompassi kaart ja kursijoon on hästi näha ja kompassi juurde on võimalik sobivalt paigutada tarvilikud kompensatsiooni abinõud.

Laevas, kus tüürikompass ühtlasi on peakompassiks, peab kompass võimalikult nii asetatama, et temalt saaks peilida. Ainult purjejõul liikuvast puust purjelaevas pole kompenseerimise magnetite paigutamise seade nõutav.

§ 20. Peakompass või peakompassina kasutatav tüürikompass peab varustatama korraliku peilingaatoriga.

Ligisõidu aurulaevad ja mootorpurjelaevad, millel ei saa kompassit peilida, peavad olema varustatud pardapeilingaatoriga või kesk laeva asetatava peiliringiga.

§ 21. Kompassidel peab korralik valgustusseadis olema. Elektri-valgustuse kasutamisel peab kompassil olema petrooleumivalgustuse seade tagavaraks.

3. peatükk.

Kompassid.

1. jagu.

Kuivkompassid.

§ 22. Kuivkompassid peavad vastama järgmistele nõuetele:

1. Kompassi katel ühes lisaseadmetega peab olema tugev, vastu-pidav ja magnetiseerimatu.

2. Kompassi katel peab olema silindri, paja või kera kujuline, oma-ma vee- ning õhukindla klaaskatte, olema varustatud kardaanrõngastega, mille kandeljeljed asuvad ühel tasapinnal ja lõikavad üksteist katla telje kohal täisnurga all. Katel peab olema tasakaalustatud nii, et tema telg alati on vertikaalne ja et ta võib oma tasakaaluasendis vabalt igasse külge õõtsuda. Kompassi katla elastilisel ülesseadmisel peab see nii toimuma, et katla liikumine kompassi koja suhtes oleks võimalikult väiksem.

3. Kursijoon peab olema umbes $\frac{1}{2}$ mm laiune ja peab olema selgelt märgitud ning asetatud paralleelselt katla teljele. Mitme kursijoonega kompassidel peavad need olema asetatud üksteisest sobivatesse kaugustesse. Kui kompassi kaardi läbimõõt on üle 25 sm, siis ei tohi kursijoon asetuse viga ületada $\frac{1}{2}^{\circ}$, kui aga läbimõõt on alla 25 sm, siis ei tohi see viga ületada $\frac{3}{4}^{\circ}$.

4. Tuginõel peab olema asetatud katla telje kohale; tuginõela irridiumist, kõvast terasest või muust vastavalt kõvast materjalist valmistatud ülemine ots peab olema hästi teritatud ja asuma kardaanrõngaste kandetelgedele lõikepunktis.

5. Kompassi kaartide läbimõõt peab olema vähemalt 17,5 sm; kaardid peab korralikult valmistatama küllaldaselt tugevast ja muutumatu materjalist. Kaart läbimõõduga üle 25 sm ei tohi olla üle 30 g raske. Kui aga kaardi läbimõõt on 25 sm või väiksem, siis peab olema kaardi raskus mitte üle 20 g.

6. Kaart peab olema varustatud vähemalt 2 kompassinõelaga, mis nii kaardiga ühendatud, et kuundik ja kaheksandik deviatsioon oleks võimalikult ära hoitud. Kandekiviks peab olema saphir, agaat või neile vastav kalliskivi.

7. Kaart peab olema jaotatud täpselt ja selgelt vähemalt täiskraadidesse (vanematel kompassidel on lubatud ka jaotus $\frac{1}{4}$ rumbidesse); ringi pind peab olema ühetasane ja asuma ühel tasemel või peaaegu ühel tasemel kaardi tugipunktiga. Kaardi jaotuse ja ekstsentrisiteedi vead ühegi suunas ei tohi kokku ületada $\frac{1}{2}^{\circ}$.

8. Kaugus kaardi välisääre ja katla sisepinna (või väljaulatuva kursi-joone ääre) vahel peab olema vähemalt 2 mm ja rohkemalt 5 mm.

9. Kaart peab olema nii tasakaalustatud, et tema seisaks tasakaalus ja püsiks omal kohal ka katla tugeva kõigutamise või raputamise korral. Samuti peab olema küllaldaselt ruumi kompassi kaardikübara ja tuginõela ning kaardi ja kompassi põhja vahel, et kaardi vaba liikumist ei takistaks katla kallutamine laeva rullumisel.

10. Katsetamisel nõrgendamatus maa magnetiväljas rahulikust seisundist umbes 30° võrra kõrvalepööratud kompassi kaart peab peale ühetasaselt mõlemale poole kustuvaid võnkumisi täpselt oma endisesse asendisse jääma seisma (hõõrumise viga 0°); kaardi 2° võrra kõrvale pööramise korral peab tema samuti täpselt endisesse asendisse tagasi pöörduma.

11. Tagavarakaardid peavad vastama samadele nõuetele, millistele vastavad nende kompasside kaardid, millele nad kuuluvad ja millistega nemad ühel ajal järele vaadatud.

2. jagu.

Ujuvkompassid.

§ 23. 1. Ujuvkompass peab vastama kuivkompassi kohta seatud nõuetele järgmiste täiendite ja muudetega.

Kompassi katel peab täidetama vedelikuga, millest $\frac{2}{5}$ osa on piiritus ja muu osa destilleeritud vesi. Ühtlasi peab katel varustatama elastilise põhjaga või muu seadmega, mis ära hoiaks temperatuuri kõikumiste mõjul kompassi vedeliku mahu muudatustest tekkinud katla vigastusi ja lekkimisi või õhumulle vedelikus.

2. Tuginõel peab valmistatama materjalist, millele vedelik ei mõju.

Tema ülemine ots peab olema kandetelgedele lõikepunktis või selle lähedal. Kaardi läbimõõt peab olema vähemalt 10 sm.

3. Kuivkompassi kaardi raskus ei käi ujuvkompassi kaardi kohta.

4. Kaardi surve tuginõelale ülaltähendatud tihedusega vedelikus temperatuuri juures 15° C peab olema umbes 10 g.

5. Kaardi 2° võrra kõrvale pööramisel peab tema oma endisesse asendisse tagasi pöörduma vähemalt $\frac{1}{2}^{\circ}$ täpsusega.

3. jagu.

Paadikompassid.

§ 24. Paadikompass peab vastama ujuvkompassi kohta seatud nõuetele järgmiste muudetega:

Kaardi läbimõõt peab olema vähemalt 7 sm. Kursijoon asetuse ja kaardi jaotuse viga ei tohi olla kokku üle $1\frac{1}{2}^{\circ}$ ($\frac{1}{8}$ rumbi).

II.

Lõppeeskirjad.

§ 25. Käesolev määrus hakkab maksma 1. juulist 1936.

§ 26. Enne 1. juulit 1936 laevale muretsedud kompassid, mis ei vasta käesoleva määruse nõuetele, kuid siiski on heas korras ja kasutamiskõlblikud, võib kasutada:

1) kõigis väljaspool ligisõitu sõitvates laevades ja ligisõidu reisijate-laevades kuni 1. jaanuarini 1938;

2) ligisõidu prahilaevades ja kõigis kohaliksõidu laevades kuni 1. jaanuarini 1939 ja

3) teistes ülejäänud laevades kuni uute muretsemiseni.

Käesolevas paragrahvis mainitud kompasside kõlblikuks tunnistamisel varustatakse nad tunnistustega, millele kirjutatakse sõna „erakorraline“.

Käesoleva määruse maksmahakkamisega kaotavad maksvuse Merekaubalaevade järelevaatuse eeskirjad (VSKK 1912 a. väljaanne nr. 81, art. 720) §§ 93—95.

Tallinnas, 31. märtsil 1936.

Teedeminister O. Sternbeck.

Veeteede valitsuse direktor E. Avik.

Paide linnavolikogult 26. veebruaril 1936 vastu võetud ja Siseministrilt 20. märtsil 1936 kinnitatud

204. Paide linnatapamaja sisekorra määrus.

Antud Tapamajade ja liha järelevaatuse seaduse § 31 (RT 108 — 1923) põhjal.

§ 1. Tapamaja on avatud tapmiseks teisipäeviti ja reedeti kella 7—13. Kella $\frac{1}{2}$ 13-ni võib loomi sisse tuua ja kella 13-ks kõik loomad peavad olema tapetud ja valmis loomaarstlikule järelevaatusele. Peale selle on tapamaja tapmiseks avatud ka esmaspäeval ja neljapäeval kella 7—17, kuid katlakütmine neil päevil ei toimu (külmad päevad).

§ 2. Sissetoodud liha järelevaatust, raha maksmine ja kaalumine toimub teisipäeviti ja reedeti, suvel kella $\frac{1}{2}$ 8—10 ja 13—14, talvel kella $\frac{1}{2}$ 9—10 ja 13—14.

§ 3. Isikuil, kes tapavad loomi, peab olema tapamaja juhataja poolt selleks eriline luba, mille andmisest tapamaja juhataja võib keelduda, kui isik ei ole selleks kõlbline. Loomatapjate õpilastel on keelatud uimastada tapaloomi, samuti ka iseseisvalt loomi tappa.

§ 4. Kõik Paide linna tapamajas tapetavad loomad tulevad enne tapmist uimastada. Loomade piinamine on kõvasti keelatud.

Märkus. Juudi- ja muhamediusu kommete järele loomade rituaal-tapmine toimub sellekohase Põllutööministri määruse järgi.

§ 5. Kõik tapamajas tegelevad isikud, kes puutuvad kokku lihaga, peavad olema rõivastatud puhtalt; tapjad ja sooltepuhastajad peavad kandma veekindlat põllet, mis ulatab rinnalt vähemalt poole sääreni. Käed peavad olema kääritud paljaks küünarnukkideni, või kaetud veekindlate käistega.

§ 6. Loomade tapmise juures töötavatel isikutel on keelatud hoida nuga suus või saapasääres. Nugade tarvis peavad olema sellekohased vöö küljes kantavad tupid.

§ 7. Keelatud on kõrvaldada ilma teatamata tapetud looma juures igasuguseid haiguse tunnuseid enne loomaarstlikku järelevaatust.

§ 8. Tembeldamata liha väljaviimine tapamajast on keelatud, samuti ka igasuguste tapajätiste ja siseelundite väljaviimine enne loomaarstlikku järelevaatust.

§ 9. Tapamajas töötamine on keelatud: a) isikuil, kes põevad nakkushaigust nagu: sarlak, difteeriit, rõuged, tüüfus, düsenteeria, lahtine tiisikus j.n.e., b) isikuil, kes põevad nakkavat nahahaigust või kelle kätel ja nahal mädahaavad, paised j.n.e., samuti ka langetõbistel ja vaimuhaigetel. Tapamaja juhatajal on õigus nõuda igal ajal tapamajas töötavate isikute arstlikku järelevaatamist ja arstitunnistuse esitamist.

§ 10. Tapamajas tapjatena ja sooltepuhastajatena tegelevad isikud on kohustatud laskma ennast arsti poolt läbi vaadata vähemalt iga kahe kuu järele (arsti märkus kantakse sellekohasesse raamatusse).

§ 11. Tapamajas käimine on lubatud ainult isikuil, kel tapamajas tegemist või kellel tapamaja juhatajalt on antud kirjalik luba. Lastel alla 15 a. on tapamajas viibimine ilma nende vanemateta keelatud.

§ 12. Tapamajas on keelatud: a) suitsetamine, b) joovastavate jookide tarvitamine, c) igasugune rahurikkumine, lärmitsemine, sõimamine j.n.e., d) sülitamine ja prahi mahaloopimine.

§ 13. Kõik tapamaja kasutajad peavad vastuvaidlemata täitma tapamaja määrustes ja kodukorras ettenähtud nõudmisi ja tapamaja juhataja korraldusi.

§ 14. Isikud, kes rikuvad tapamajas korda, eemaldatakse tapamaja juhataja korraldusel tapamajast. Tapamaja juhatajal on õigus vastuhakkajaid ning korduvalt korrast üleastujaid heita välja tapamajast määratud ajaks kuni 3 kuuni. Korrarikkumise pärast eemaldatud tapja töö lõpetatakse tapamaja teenija poolt looma omaniku kulul. Pikemaks ajaks või jäädavalt väljaheitemine toimub tapamaja juhataja või politsei motiveeritud ettepanekul linnavalitsuse otsusega.

§ 15. Loomade ja liha omanikud peavad ise valvama oma loomade ja liha järele. Tapamaja juhatus ei vastuta tapamaja lahtioleku ajal liha või loomade kadumise eest.

§ 16. Käesoleva määruse vastu eksijad võetakse vastutusele Kr. s. § 122 alusel.

§ 17. Käesolev määrus astub jõusse kaks nädalat pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Linnapea G. Pärli.

Sekretär J. Ülem.

205. Petseri linna 1936 aasta maksumäärad.

Vastu võetud Petseri linnavolikogult 29. novembril 1935 ja kinnitatud Majandusministrilt 4. veebruaril 1936.

Järje nr.	Maksu nimetus	Maksu suurus Kr.	Maksu tähtajad	Viivituse % määr	Märkused
1	Maks kinnisvaradelt: Eramaade, elumajade ja hoonete väärtusest	0,3 %	I pool — 31. märts, II pool — 30. sept.	1% kuus	
2	Maks kuulutustelt ja reklaamidelt: Kuulutuste ja reklaamilehete väljapanemise õiguse eest ühekordselt komplektilt kuulutuse või reklaamilehe suuruse järgi: kuni $\frac{1}{2}$ ruutmeetrit kuni 1 „ üle 1 „	—,50 1.50 2.—	Kuulutuse või reklaamilehe registreerimise juures linnavalitsuses	Kes kuulutuse või reklaamilehe enne maksu tasumist välja paneb, maksab maksu kahekordses suurus	
3	Sildimaks: a) Igasugused ärisildid või maalid, mis kaupluste või ettevõtete juures sellesama maja külgedele või kauplustele on paigutatud, maksustatakse järgmiselt: 1) sildid kuni 0,25 ruutmeetri suuruseni, on maksust vabad; 2) igalt järgmiselt $\frac{1}{2}$ m ² või selle osalt 3) igasuguste siltide või maalide eest, mis ärist eemal (mitte selle maja küljes, kus äri asub), tuleb maksta igalt $\frac{1}{2}$ m ² või selle osalt aastas 4) eraisikute ja asutiste ukse-siltidelt ja maalidelt, mis üle 100 m ²	1.— 1.— 2.—	1. mai	Kui maks ei tasuta tähtpäevaks, nõutakse see maks sisse kahekordses suurus	Maksust on vabad kõik riigi- ja omavalitsuste, ametikohtade ja asutiste sildid
4	Kantseleimaks: Igalt väljaantud tunnistuselt, ärakirjalt, väljavõttelt või mõnelt muult paberilt	—,09	Tunnistuse või muu paberi väljandmisel		Perekonnasisestun-nistustelt võetakse maksu sellekohastes seadustes ja määrus-tes ette nähtud suu-ruses

Järje nr.	Maksu nimetus	Maksu suurus Kr.	Maksu tähtajad	Viivi- tuse % määr	Märkused
5	Äritunnistuste maks riigi põhiarimaksust	50%	Tunnistuse lunastamisel		
6	Lisaärimaks riigimaksu määrast	$\frac{1}{8}$ osa	Riigimaksu tasumisel		
7	Piljardimaks	30.—	1. aprill	6% aastas	
8	Laskeriistade maks: Laskeriista lubadelt aastas . .	—50	Enne loa nõutamist		
9	Koeramaks	2.—	1. mai	Kui maks ei tasuta tähtpäe- vaks, nõu- takse see sisse kahe- kordses suuruses	Ahelas peetavad ja Linnaseaduse § 98 p. 1—5 tähendatud koerad on maksu- vabad
10	Hobuste ostu-müügipassi- de registreerimise maks: Kui hobuse väärtus on kuni 30 kr. Kui hobuse väärtus on 30—80 krooni Kui hobuse väärtus on üle 80 kr.	—15 —30 —50	Registreeri- mise ajal		Maksu maksab lin- navalitsusele hobuse- passi registreerimisel hobuse ostja
11	Maks plaanide kinnitami- selt: a) kivist ehitus b) segaehtus c) puust ehitus d) kapitaalremont e) kõrvalhooned 50% maksu- määradest	7.50 5.— 3.— 2.50	Tasutakse plaani kätte- saamisel		
12	Hobuste ja sõiduriistade maks: a) sõiduhobuselt b) sõiduvõorimehe hobuselt . . c) veovõorimehe hobuselt . . . d) harilikult jalgrattalt e) jalgrattalt abimootoriga . .	5.— 1.— 1.— 1.— 1.50	I pool — 1. veebr., II pool — 1. juuli Loa välja- andmisel või hiljemalt 1. juuniks	Kahe- kordses maksu suuruses	

Järje nr.	Maksu nimetus	Maksu suurus Kr.	Maksu tähtajad	Viivi- tuse % määr	Märkused
13	Lõbustusmaks: a) igasuguste maksuliste pidus- tuste piletite hinnast b) igasuguste maksuliste pidus- tuste piletite hinnast, milli- sed pidustused toime pan- nakse ühingute poolt	20 % 15 %	Määrus lõ- bustusmaksu võtmise korra ja viisi kohta Petseri linnas, on avaldatud RT 27 — 1922		1. Loengud ja Petseri linnas asuvate koolide, kaitseväe organisatsioonide, Petseri Eesti Harduse ja Petseri vene Harduse seltside poolt korraldatavad pidustused on lõbustusmaksust vabastatud, kui nende pidude sissetulek Petseri linna piirkonnas seltsi põhikirjas ettenähtud eesmärgi saavutamiseks kasutatakse. 2. Teised seltsid võib vabastada ainult linnavalitsuse loal lõbustusmaksust.
14	Korstnapühkimise maks: a) iga ühekordse maja igalt korstnalt aastas b) iga kahekordse maja või ühekordse ärklitubadega maja igalt korstnalt aastas c) iga kolmekordse maja igalt korstnalt aastas d) iga sauna- või pesukoja korstnalt aastas	1.50 2.— 3.— — .75	31. märts	6% aastas	Määrus korst- nate puhasta- mise kohta on avaldatud RT 47/48 — 1925
15	Maks linna kaalu tarvita- mise eest: a) teravilja, jahu, puuvilja, marjade ja muu kraami kaa- lumise eest 10 kg b) liha ja nahkade 10 kg . . . c) kala ja kartuli 10 kg d) või kaalumise eest kuni 10 kg Iga järgmise 10 kg või kaa- lumise eest	— .02 — .03 — .01 — .06 — .06			
16	Turu- ja laadamaksu taksid: 1) iga müügile toodud hobuselt, kelle väärtus on: kuni 30 kr. 30 kr. kuni 80 kr. üle 80 kr. varsalt 2) iga müügile toodud sarvlo- malt, kelle väärtus on: kuni 30 kr. üle 30 kr. 3) põrsaste, vasikate ja lam- maste koormalt 4) korvide koormalt	— .30 1.— 2.— — .75 — .50 — .75 1.50 1.—			1. Põrsastelt mitte üle 10 s. põrsalt. 2. Seal mitte üle 10 s. 16 kg pealt.

Järje nr.	Maksu nimetus	Maksu suurus Kr.	Maksu tähtajad	Viivi- tuse % määr	Märkused
5)	laudade ja muu ehitusma- terjali koormalt	—,25			3. Vasikatelt ja lammastelt mit- te üle 20 s. vasi- kalt või lambalt.
6)	savinõude koormalt	—,75			4. Võilt mitte üle 5 s. igalt kg.
7)	puunõude koormalt	1.—			5. Lihalt mitte üle 10 s. 16 kg.
8)	hobuse- ja loomanahkade koormalt	5.—			6. Vasika- ja lam- banahkadelt mitte üle 5 s. ja hobuse- mitte üle 15 s. ning looma- mitte üle 20 s. nahalt.
9)	vasika- ja lambanahkade koormalt	2.—			
10)	teravilja ja linaseemne koor- malt	—,50			
11)	puuvilja koormalt	1,50			
12)	marja, kapsa ja juurvilja koormalt	—,30			
13)	kartuli koormalt	—,25			
14)	või koormalt	2.—			
15)	liha koormalt	2.—			
16)	suure kala koormalt	2.—			
17)	väikse kala koormalt	1.—			
18)	müügile toodud vankrilt . .	—,50			
19)	müügile toodud saanilt või reelt	—,25			
Maks 4,55-ruutmeetrilise platsi eest päeviti:					
20)	riide või nahakauba müü- jatelt	5.—			
21)	puunõude või savipottide müüjatelt	1.—			
22)	pudu- ja muu kauba müü- jatelt	1,50			
23)	saiade ja muu toiduainete müüjatelt	—,75			
24)	kohalikkudelt saabaste müü- jatelt	1.—			
25)	treitud puu- ja tislerikauba müüjatelt	2.—			
26)	karusselli, tsirkuste või päe- vapilditööstuste omanikku- delt	2.—			
27)	platsi eest kuni 27 m ² linade ostmiseks	4.—			
28)	platsi eest oma maja ees linade ostmiseks	2.—			
29)	väikeselt laualt, mis saiade ja muude toiduainete müü- miseks	—,25			

Märkus 1. Turu- ja laadamaksu taksid on maksvad, alates 1. aprillist 1936 kuni 1. aprillini 1937.

Märkus 2. Vilja ja kartuli koormaks loetakse 490 kg, naha, liha ja kala koormaks — 330 kg ja või koormaks 164 kg.

Märkus 3. Sarvloomad, sealih ja teravili, mis väljaspool linna piirkonda üles ostetakse ja linna tuuakse, käivad üldise turumaksu alla.

Linnapea N. Grünthal.

Sekretär H. Pöder.

Linnavolikogult 25. novembril 1935 vastu võetud ja Siseministrit 20. märtsil 1936 kinnitatud

206. Sundmäärus heakorra alalhoidmise kohta Paide linna tänavatel ja teistes avalikkudes kohtades.

Antud Linnaseaduse § 108 p. 7 põhjal.

§ 1. On keelatud loomade karjatamine või söötmine linna tänavatel, teeäärsetes kraavides, tee nõlvakutel, parkides, puisteedel ja avalikkudel platsidel. Samuti on keelatud igasuguseid loomi ja kodulinde hulkuda lasta tänavatel ja platsidel.

§ 2. On keelatud alkoholiste jookide tarvitamine ja joobnud olekus viibimine, lärmitsemine ja üldse igasugune ulakus tänavatel, platsidel, kõnni- ja puisteedel, puistikkudes ja sissesõiduhuovides.

§ 3. On keelatud linna piirkonnas asuvates puistikkudes ja teistes avalikuks tarvitamiseks olevates kohtades:

a) maha visata või jätta igasuguseid jäätiseid, nagu paberitükid, paberossiotsad, toidujäänused jne. Need tulevad panna selleks ülesseatud kastidesse või korvidesse, ja kus niisugused puuduvad, tuleb jäätised kaasa võtta;

b) pinkide, võrede, plankude, aedade, puutugede, jätisekastide ja igasuguste ehituste lõhkumine, rikkumine, ümberlükkamine, ühest kohast teise kandmine, määrimine pealkirjadega või mõnel muul viisil, samuti ka võredel, plankudel või aedadel istumine, pinkidel kõndimine, magamine või lamamine;

c) Vallivaremetes müüride peale ronimine, müüride lõhkumine ja rüvetamine pealkirjadega;

e) lillede, puude ja põõsaste ja puuokste, lehtede ning õite murdmine ja nende tüvede lõikamine ning puudele ronimine;

f) linnupesade lõhkumine ja lindude hirmutamine ning hävitamine, välja arvatud röövlinnud ja

g) muru peal käimine ning lamamine.

§ 4. Selle määruse vastu eksijad võetakse vastutusele, kui kordasaadetud süütegu mõne muu erilise karistuse alla ei käi, Kriminaalseadustiku § 122 järgi.

§ 5. Käesolev määrus hakkab maksma kaks nädalat pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Linnapea G. Pärli.

Sekretär J. Ülem.

Mõisaküla alevivolikogult 18. novembril 1935 prot. nr. XIV ja 12. veebruaril 1936 prot. nr. XVIII all vastu võetud ja Siseminist-rilt 1936 kinnitatud

207. Sundmäärus juuksetööstuse ja habemeajamise töötubade kohta Mõisaküla alevis.

Alus: Rahva tervishoiu korraldamise seaduse § 15.

§ 1. Juuksetööstuse ja habemeajamise töötubade all mõistetakse käes-olevas sundmääruses käitisi, kus juukseid lõigatakse, kammitakse, värvitakse ja lokitakse, habet aetakse, kulme ja ripsmeid värvitakse, küüni puhastatakse ja nagu grimeeritakse.

§ 2. Juuksetööstuse ja habemeajamise töötoad võivad asuda ainult ruumes, mis vastavad käesoleva sundmääruse nõuetele, ja neis võib tege- vust alata alles selle järele, kui alevivalitsuse poolt on ruumid kõlvuliseks tunnistatud.

§ 3. Töötoa ruumid peavad olema puhtad, hästi valgustatud, soojad ja õhupuhatuse seadega. Põrandad peavad olema siledad ja värvitud või kaetud linoleumiga.

§ 4. Töötoa ruume ei tohi elamiseks ega mingisuguseks muuks ots- tarbeks kasutada. Eluruumid peavad olema töötoast eraldatud kindla vahe- seinaga, milles võib olla eluruumi viiv uks. Eluruumil peab olema veel eraldi sissekäik.

Publiku jaoks määratud tubades peab peale hariliku mööbli ja peeglite olema järgmised asjad:

- 1) riidevarn töötarvitajate riiete jaoks,
- 2) vähemalt üks süljekauss,
- 3) kinnine joogiveenõu keedetud veega,
- 4) nähtaval kohal kraaniga pesemisenõu puhta veega, seebiga ja kuiva- tiserätikuga,
- 5) kinnine kapp või kast puhta pesu hoidmiseks,
- 6) samasugune kapp või kast tarvitusel olnud käterättide ja muu pesu hoidmiseks, kui nende hoidmiseks kõrvalruumi ei ole.

§ 5. Töötoa mööbel peab olema lakeeritud, poleeritud või heleda õli- värviga värvitud ja alati korras ning puhas. Riidega kaetud mööbli pida- mine töötoas on keelatud.

§ 6. Töötoas ei ole lubatud pidada mingisuguseid töötoale mittevaja- likke asju, samuti on keelatud lasta sinna koeri, kasse või muid loomi.

§ 7. Juuksetööstuse ja habemeajamise töötubasid võivad juhatada ainult väljaõppinud isikud, kellel oma ametioskuse üle on ette näidata vastav tunnistus. Juuksetööstuses võivad tegutseda kulmude ja ripsmete värvimise, küünte puhastamise ja igasuguste elektriaparaatide tarvitamise alal ainult isikud, kelle ametioskuse tunnistuses on eriti märgitud, et vastav isik on nimetatud aladel töötamises tarviliku ettevalmistuse saanud ning vajaliku vilumuse ja teadmised tervishoiunõuetest omandanud.

Alevivalitsusel on õigus ära keelata juuksetööstuse ja habemeajamise töö- tubades nende isikute edasitöötamist, kelle ametioskus on kontrollimisel osutunud puudulikuks.

§ 8. Töötajad juuksetööstuse ja habemeajamise töötubades peavad kandma töö juures valget pestavast riidest tehtud puhast kuube või samasu- gust varukatega põlle ja oma käsi pesema enne tööle asumist.

§ 9. Töötamisel tarvitatavad rätikud peavad olema puhtad, nende teistkordne tarvitamine ilma pesemata on keelatud. Ligniinpaber ja puuvill tulevad pärast nende tarvitamist hävitada.

§ 10. Kõik tööriistad peavad olema puhtad ja enne tarvitamist igakord desinfitseeritud. Töötoas, kus desinfitseerimiseks sellekohased aparaadid puuduvad, tulevad vahupintslid pärast igakordset tarvitamist keeva veega puhtaks pesta; habemenoad, käärid ja juukselõikamise masinad puhastada samuti igakordselt piiritusega (mitte alla 70°); kammid ja harjad pesta kuuma soodaveega või 2% formaliinlahuga.

Tekkinud lõikehaavade desinfitseerimiseks tuleb tarvitada joodtinktuuri või 1% tümoolpiirituse lahu, mis töötoas alati käepärast peab olema.

§ 11. Töötoas on keelatud tööd teha ilmselt nakkus- või nahahaigust põdevate isikute juures, kui nad ei esita arstitunnistust selle kohta, et nende haigus ei ole nakkav.

§ 12. Töötoapidaja on kohustatud valvama selle järele, et isikud, kellel nakkus- või nahahaigused, töötoas ei töötaks, kuni arst seda pole lubanud.

Kõik töötoas tegutsevad isikud tulevad enne teenistusse võtmist ja teenistuses olles iga kolme kuu järele arstil läbi vaadata lasta. Läbivaatamise tagajärjed märgib arst vastavasse raamatusse, mis igal töötoa omanikul peab olema.

Raamatusse märgitakse: 1) järjekorranumber, 2) järelevaatuse aeg (aasta ja kuupäev), 3) järelevaadatud isiku ees- ja perekonnanimi, 4) tema vanus, 5) arsti märkused tervisliku seisukorra kohta, 6) arsti allkiri.

Samas korras arstlikule järelevaatusele kuulub ka töötoa omanik või pidaja, kui ta ise selles töötab.

§ 13. Juukselõikamise, lokiimise ja habemeajamise, samuti ka juukse ja kulmude värvimise ning küünte puhastamise töötoad võivad olla avatud:

1) kõikidel äripäevadel kella 8—20;

2) vaikselt laupäeval, nelipühi, võidupüha ja jõulupühade laupäeval ning vana-aastal (31. detsembril) kella 8—17;

3) nädalapühapäevadel, ülestõusmisepühade teisel ja kolmandal, nelipühi teisel ja jõulupühade teisel ja kolmandal päeval kella 9—14.

§ 14. Juukselõikamise, lokiimise ja habemeajamise, samuti ka juukse ja kulmude värvimise ning küünte puhastamise töötoad peavad olema suletud: uusaastal (1. jaanuaril), kolmekuningapäeval (6. jaanuaril), iseseisvuse päeval (24. veebruaril), palvapäeval, suurelreedel, ülestõusmise pühade esimesel päeval, kevadepühal (1. mail), taevaminemise pühal, nelipühi esimesel päeval, võidupühal (23. juunil), jaanipäeval (24. juunil), usupuhastuse pühal (31. oktoobril), surnutepühal ja jõulupühade esimesel päeval.

§ 15. Alevivalitsusel ja alevi arstil on õigus igal ajal kontrollida käesoleva sundmääruse täitmist.

§ 16. Käesolev sundmäärus peab selgesti loetaval kujul igas töötoas nähtaval kohal välja pandud olema.

§ 17. Süüdlasi selle sundmääruse rikkumises karistatakse Kriminaal-seadustiku § 122 põhjal.

§ 18. Käesolev sundmäärus astub jõusse kaks nädalat pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Alevivanem (allkiri).

Sekretär E. Juurik.